

strækkelige mængder fast foder, er således ringere stillet ved fravænnning sammenlignet med en 3 uger gammel, relativ tung gris, som allerede hos soen er begyndt at indtage et passende kvantum tilskudsfoder.

Med basis i det ovenfor anførte skal det konkluderes, at en forøgelse af fravænningsalderen fra 3 til 4 uger generelt vil være en velfærdsmæssig fordel for smågrise. Imidlertid vil en ensidig forøgelse af fravænningsalderen fra 3 til 4 uger ikke nødvendigvis i alle tilfælde øge grisenes velfærd, idet det også er vigtigt, at grisene ved fravænningen er af passende størrelse (større end 5 kg) og er sikret et godt fravænningsmiljø med optimal pasning og pleje.«

Det Veterinære Sundhedsråd har udtalt følgende:

»I praksis bevirker en minimumsfravænningsalder på tre uger, at grisenes gennemsnitsalder ved fravænnning bliver 28-29 dage. Dette hænger sammen med, at produktionen af grise i et moderne sohold foregår i holddrift, hvor produktionssystemet dimensioneres og styres ud fra holdstørrelsen og den tid, de enkelte kategorier af dyr befinder sig i systemet. For at opnå optimal udnyttelse af produktionssystemer skal der være konstant tidsforløb mellem soholdene. Da søernes drægtighedslængde varierer fra 112 til 119 dage, vil der ved 4 ugers fravænnning være en variation i grisenes alder fra 23 til 30 dage. For at overholde gældende lovgivning må den enkelte svineproducent således nødvendigvis anvende 4 ugers fravænnning.

Vækstfremmere anvendes i så små doser, at de ikke har terapeutisk effekt, hvilket er bekræftet af adskillige undersøgelser. Det skal dog tilføjes, at gødningskonsistensen hos grise i en del besætninger påvirkes i gunstig retning ved brug af vækstfremmere. Dette gælder både fravænningsgrise, ungsvin og slagtesvin.

Fravænningen ledsages ofte af diarreproblemer, hvorfor der stilles særlige krav til staldforhold, fodring og management. I nogle tilfælde er en medicinsk behandling i terapeutiske doser nødvendig, hvorimod vækstfremmere i disse tilfælde kun har ringe eller ingen effekt. En ændring af bekendtgørelsens § 28 som foreslået af spørgeren vil derfor formentlig heller ikke have væsentlig indvirkning på anvendelse af vækstfremmere i smågriseproduktionen.

Sammenfattende finder rådet derfor ikke, at det er fragligt begrundet at ændre § 28 i bekendtgørelsen om beskyttelse af svin.«

På baggrund af ovenstående finder Justitsministeriet ikke for øjeblikket grundlag for at ændre § 28 i bekendtgørelse om beskyttelse af svin.

Justitsministeriet kan tilføje, at skatteministeren den 9. december 1997 har fremsat forslag om at lægge en afgift på antibiotiske og kemiske vækstfremmere. Formålet med afgiften er bl.a. at tilskynde til en mere dyrevenlig produktion med bl.a. senere fravænningsalder for smågrise.

Det kan i øvrigt oplyses, at der under Justitsministeriet er nedsat en arbejdsgruppe bestående af repræsentanter for Justitsministeriet, Fødevareministeriet og Landbrugsrådet, samt forskningsprofessor Peter Sandøe, formand for Det Dyreetiske Råd, og dr. med. vet. Henrik B. Simonsen, præsident for Foreningen til Dyrenes Beskyttelse.

Arbejdsgruppen har til opgave at komme med forslag til danske minimumsregler for hold af svin. Disse regler skal sikre, at dyrenes adfærdsmæssige behov i vidt omfang tilgodeses. Arbejdsgruppen skal inddrage resultaterne af forskning og afprøvning på området, og arbejdsgruppens forslag til regler skal indeholde passende overgangsordninger, der giver producenterne rimelig tid til at omstille sig og tilpasse de eksisterende staldsystemer.

Arbejdsgruppen har netop afleveret forslag til regler om indendørs hold af drægtige søer og gylte, og Justitsministeriet har besluttet at lade arbejdsgruppen fortsætte sit arbejde med henblik på at gennemgå de øvrige områder af svineproduktionen. I den forbindelse vil det naturligt indgå i arbejdsgruppens opgave at vurdere spørgsmålet om fravænnning af pattegrise og komme med forslag til eventuelle ændringer af bestemmelsen herom.

Spm. nr. S 1515

Til statsministeren (17/2 98) af:

Ulla Tørnæs (V):

»Vil statsministeren redegøre for, i hvilke offentlige råd og nævn der findes en aldersmæssig grænse for ældres deltagelse, samt om statsministeren finder det rimeligt at diskriminere denne del af befolkningen på baggrund af alder?«